

PARRÒQUIA

STA. MARIA DEL JAIRE

FULL INFORMATIU n. 1865

21-VI-2020

QUI NEGA EL FILL, ES NEGA ELL MATEIX

A l'evangeli d'avui, diumenge XII durant l'any, escoltem aquesta frase de Jesús: «A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel». Què pot significar per a nosaltres aquesta afirmació? Què pot significar negar Jesús davant els homes? L'evangeli ens està parlant del Pare del cel i, per tant, negar Jesús significa negar Jesús com a Fill de Déu.

Quan tanquem les portes per a veure Jesús com el Fill de Déu, les tanquem també per veure els altres com fills de Déu i, per tant, com a germans nostres. Per això diu Jesús: «també jo el negaré davant el Pare del cel». És a dir, ens quedem cecs per a veure la nostra veritable identitat. Déu ens ha cridat, en Jesús, a ser fills de Déu, Déu ens ha cridat a ser germans. Quan no miro Jesús com el Fill de

Déu, deixo de poder veure la meua pròpia identitat.

Jesús ens ha ensenyat a posar-nos davant de Déu, per a dir-li: «Pare». Jesús ens ensenya a viure com a fills de Déu i, per tant, ens ensenya a viure com a germans els uns dels altres. Quan apago la llum, deixo de poder veure la realitat i de veure'm a mi mateix. Jesús ens mostra qui som nosaltres mateixos. «Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats», diu Jesús. Hem d'ajudar tothom a descobrir la seva pròpia identitat. Que tothom compregui allò que som, allò que és cadascú. Som fills de Déu, som germans els uns dels altres.

«¿No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabell. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats». Al ulls de Déu, cadascú de nosaltres és un tresor. Ell té comptats cada un dels nostres cabells. Ens estima, està al nostre costat, no ens abandona en cap moment. «No tingueu por», diu Jesús, valem més que tots els ocells plegats. És quan mirem el Crist, que ens reconeixem i sabem qui som i quina és la crida que hem rebut. És quan mirem el Crist, que ens adonem de qui és el nostre germà. Quan el neguem, ens estem negant nosaltres mateixos i estem negant els nostres germans. És tan sols quan estem units a Jesús, el Fill de Déu, que podem dir a Déu. «Pare».

LA NOVA PERMANENT DEL CONSELL

A la reunió del Consell Pastoral constituent de dimarts passat van ser elegits els nous membres de la Permanent del Consell. Va ser elegit com a secretari Antonio Castellón i, com a quart membre, Marcial Fernández. La resta de la Permanent està formada per Sara García, com a responsable laica, i el P. Rodolf com a rector. Aquesta serà la Permanent durant el curs 2020-2021.

ETAPA DE REPRESA

S'acaba ja el període de confinament general i, després de les diverses fases de desconfinament, estem entrant ja en l'etapa de represa, anomenada també «nova normalitat». Això vol dir que hem d'assumir una sèrie de nous costums en el nostre dia a dia, al menys fins que no hi hagi la descoberta d'una vacuna. Aquests costums que ja han entrat en el nostre dia a dia és la neteja de mans, la mascareta, la distància física d'un metre i mig, i la neteja dels diversos llocs. El punt de la distància física és el que obliga a una reducció d'aforament a l'església i en els locals parroquials. A les sales petites es fa difícil fer reunions. Les reunions amb diverses persones tan sols es poden fer en les sales més grans. En aquests dies que vindran esperem que hi hagi criteris més concrets.

La distància física impedeix les salutacions efusives, així com dificulta la visita a les cases particulars. Esperem que poc a poc puguem anar recuperant aquesta dimensió tan important de la vida que és la proximitat. De totes maneres, en aquests dies tots estem descobrint que la proximitat no és una qüestió de centímetres, sinó del cor, la comunicació, l'atenció. Podem passar a tocar d'una persona sense mirar-la, sense saludar-la o sense prestar-li cap atenció. Hi hauria proximitat física, però distanciament del cor, anímic. Cal créixer en la veritable proximitat. L'altra, la proximitat física, ja arribarà algun dia. No ens queixem de la manca d'aquesta, mentre hi hagi la distància del cor. Recordem el que diu el llibre dels Fets dels Apòstols sobre la primera comunitat: «La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima» (Ac 4,32).